

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/3601 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 3 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 januari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

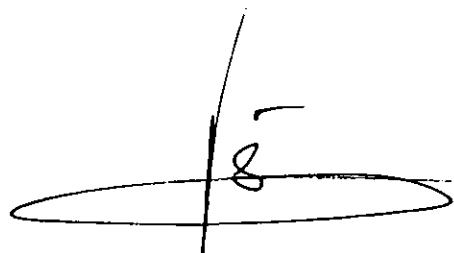
w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 september 2008

238.

Verzonden: 30 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Rechtbank

Zaaknummer: Awb 08/3601

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op

geboren op

geboren op

geboren op
van gestelde Noord-Koreaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. F. van Dijk, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. F.W.A. Croonen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 22 januari 2008 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 28 januari 2008 afwijzend op de aanvraag beslist en eiser evenmin een vergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000.

1.2. Op 30 januari 2008 heeft eiser hiertegen beroep ingesteld. Op 22 februari 2008 zijn de gronden van het beroep ingediend.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 6 juni 2008. Eiser is aldaar niet in persoon verschenen, maar is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 23 juni 2006, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel. Bij besluit van 30 juni 2006 is deze aanvraag afgewezen omdat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om vast te kunnen stellen dat hetgeen eiser heeft verklaard omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute juist is. Van het asielrelaas diende dan ook een positieve overtuigingskracht uit te gaan, ingevolge het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Eiser heeft verklaard afkomstig te zijn uit in Noord-Korea, echter hij heeft geen documenten overgelegd die deze verklaring onderbouwen. Daarbij komt dat eiser een weliswaar beschadigd, maar door de Koninklijke marechaussee (Kmar) echt bevonden Zuid-Koreaans paspoort heeft overgelegd, hetgeen de verklaringen van eiser weerspreekt. Nu eiser geen essentiële kenmerken van zijn gestelde woonomgeving heeft kunnen geven en ook anderszins niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij uit dit land afkomstig is, ontbeerde het asielrelaas positieve overtuigingskracht en heeft verweerder het relaas ongelooftwaardig geacht, zodat aan eiser geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, heeft bij uitspraak van 18 juli 2006, Awb 06/31795, het hiertegen gerichte beroep van 30 juni 2006 ongegrond verklaard. Eiser heeft op 25 juli 2006 hoger beroep ingesteld tegen voornoemde uitspraak. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 11 augustus 2006 is dit beroep kennelijk ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 23 juni 2006 in rechte onaantastbaar.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 22 januari 2008 ten grondslag gelegd dat hij geen onderdak en eten heeft. Eiser heeft aangegeven dat hij tijdens zijn eerdere asielprocedure bang en levensmoe was, waarna hij eerst in de onderhavige procedure een psychologisch rapport omtrent zijn psychische situatie heeft overgelegd. Eiser geeft aan dat hij wil voorkomen nogmaals te worden opgepakt door de politie en dat hij een vrij leven wenst.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb), afgewezen en overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb, gelet op het volgende. Eiser heeft ter ondersteuning van de onderhavige aanvraag een begeleidend schrijven van zijn gemachtigde van 20 januari 2008 met bijlagen overgelegd, alsmede een ongedateerd psychologisch rapport van drs. J.P. Waasdorp. Ten aanzien van het eerstgenoemde stuk stelt verweerder zich op het standpunt dat uit de briefwisseling tussen gemachtigde en de consul-generaal van Zuid-Korea niet blijkt dat het Consulaat-Generaal dan wel de ambassade heeft geoordeeld dat het geenszins waarschijnlijk zou zijn dat eiser afkomstig is uit Zuid-Korea. Voorts is het gesprek waar gemachtigde in de brief van 22 mei 2007 aan refereert niet bevestigd door de ambassade. Verweerder stelt zich op het standpunt dat hetgeen op dit punt is ingebracht geen nieuw feitken vormen, nu hiermee niet is komen vast te staan dat eiser wel uit Noord-Korea

afkomstig is. Verweerder is van mening dat het psychologisch rapport evenmin kan worden aangemerkt als nieuw feit, gelet op het feit dat het besluit van 30 juni 2006, waarin is vastgesteld dat het naar aanleiding van de verklaringen van eiser niet aannemelijk is geworden dat het van hem, als gevolg van traumatische ervaringen, niet gevegd kan worden dat hij terugkeert naar het land van herkomst, is bevestigd in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 18 juli 2006. In deze uitspraak is eveneens geoordeeld dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat, nu de identiteit en herkomst van verzoeker ongeloofwaardig zijn, er tevens geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen omtrent de gestelde problemen van eiser. Uit het rapport blijkt geenszins dat de gestelde problemen hun oorsprong vinden in traumatische ervaringen in het land van herkomst. Ten aanzien van het feit dat eiser zou leiden aan depressies, een post traumatische stress stoornis (ptss), derealisatie en depersonalisatie, kan dit er volgens verweerder niet toe leiden dat er sprake is van een schending van artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verweerder stelt dat dit, gelet op de jurisprudentie van het Europese Hof inzake de Rechten van de Mens (EHRM) en de AbRS, een vrij strikte toets is, waarbij geldt dat er alleen onder uitzonderlijke omstandigheden sprake kan zijn van een met artikel 3 EVRM strijdige uitzetting, waarbij het moet gaan om een situatie waarin "de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen), er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt" (zie de uitspraken van de AbRS van 16 juli 2003, nr. 200303371/1 en van het EHRM van 24 juni 2003, nr. 13669/03). Ten aanzien van eiser is uit het psychologisch rapport niet gebleken dat er sprake is van een dergelijke ongeneeslijke ziekte. Daarnaast heeft eiser verklaard dat het nu beter met hem gaat dan ten tijde van de vorige aanvraag. Voorts stelt verweerder dat het rapport niet is ondertekend of gedateerd en niet is voorzien van een logo of andere kenmerken, waaruit zou blijken dat het rapport inderdaad afkomstig is van mw. drs. J.P. Waasdorp. Door verweerder kan dan ook niet worden vastgesteld of het document niet reeds in de vorige procedure ingebracht had kunnen en derhalve moeten worden, en dat eiser nog steeds lijdt aan het genoemde ziektebeeld. Volgens verweerder kan de stelling dat eiser ten tijde van de vorige procedure angst en schroom had om zijn verhaal geheel te vertellen niet als nieuw feit gelden, nu dit reeds is meegewogen in het besluit van 30 juni 2006. Het feit dat eiser geen onderdak heeft, geen eten krijgt en niet naar de gevangenis wil kan niet worden aangemerkt als een asielrelevant feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb nu dit op geen enkele manier in verband staat met de gestelde problemen in het land van herkomst. Verweerder stelt voorts dat hetgeen eiser overigens heeft aangevoerd niet tot het oordeel kan leiden dat er ten behoeve van de onderhavige aanvraag geen nieuwe feiten zijn ingebracht, zodat de aanvraag niet inhoudelijk hoeft te worden beoordeeld. Gelet op het voorgaande meent verweerder dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel. Voorts is in het kader van het beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten van belang dat eiser nog immer niet heeft aangetoond dat hij afkomstig is uit Noord-Korea en hij evenmin heeft aangetoond dat hij zich heeft gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek.

2.4. Eiser stelt zich op het standpunt dat er sprake is van nieuwe feiten, zodat zijn aanvraag inhoudelijk dient te worden beoordeeld door verweerder. Eisers gemachtigde heeft contact gehad met de Zuid-Koreaanse ambassade, waaruit is gebleken dat het door de Zuid-Koreaanse autoriteiten geenszins waarschijnlijk wordt geacht dat eiser voornoemde

nationaliteit bezit. Weliswaar is deze conclusie van de Zuid-Koreaanse autoriteiten niet schriftelijk bevestigd, echter gemachtigde heeft de autoriteiten gevraagd zijn weergave van de conclusies die uit het gevoerde telefoongesprek konden worden getrokken, te bevestigen. Eiser stelt dat, nu de Zuid-Koreaanse autoriteiten niet hebben gereageerd op dit verzoek, dit uitblijven mag worden gezien als een bevestiging van de juistheid van de conclusie dat de autoriteiten ervan uitgaan dat eiser niet uit Zuid-Korea afkomstig is. Daarbij komt dat eiser tijdens zijn vreemdelingenrechtelijke detentie die liep van oktober 2006 tot en met maart 2007 door verweerder in contact is gebracht met de Zuid-Koreaanse autoriteiten, waarna deze autoriteiten aan gemachtigde hebben meegedeeld dat eiser waarschijnlijk niet uit Zuid-Korea afkomstig is. Gemachtigde stelt dat voornoemde autoriteiten blijkbaar niet in staat zijn geweest het Zuid-Koreaanse paspoort waarop eiser is gereisd aan eiser te koppelen, hetgeen verweerder ten onrechte wel heeft gedaan. Eiser stelt vervolgens dat de Zuid-Koreaanse autoriteiten niet bereid blijken hem als Koreaan te erkennen en in te stemmen met de toelating van eiser op hun grondgebied. Eiser verwijst tevens naar de bijgevoegde kopie van de brief van de Minister van Buitenlandse Zaken (BuiZa) d.d. 25 januari 2006 waaruit blijkt dat het automatisch verkrijgen van de (Zuid-)Koreaanse nationaliteit niet altijd even gemakkelijk gaat als door de autoriteiten wordt voorgehouden. Eiser stelt zich voorts op het standpunt dat, nu kan worden aangenomen dat de Noord-Koreaanse autoriteiten geen gegevens zullen verstrekken en eiser aldaar gevaar loopt vanwege zijn illegale vertrek, hij geen mogelijkheden tot zijn beschikking heeft om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen dan wel om Nederland zelfstandig te verlaten. Onder deze omstandigheden kan verweerder niet langer volhouden dat eiser er niet in is geslaagd om aannemelijk te maken dat hij de Noord-Koreaanse nationaliteit bezit. Evenmin kan eiser aantonen dat hij Nederland buiten zijn schuld niet heeft kunnen verlaten. Voorts heeft eiser door middel van een psychologisch rapport onderbouwd dat hij onder meer lijdt aan ptss, van welk rapport het desgewenst mogelijk is een origineel te overleggen, waarbij alsnog de datum van het onderzoek kenbaar kan worden gemaakt. Ook in het licht van deze problematiek kan niet blijvend aan eiser worden tegengeworpen dat hij niet met consistente coherente en gedetailleerde verklaringen zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk heeft weten te maken.

2.5. In het verweerschrift stelt verweerder in aanvulling nog dat uit de stukken niet blijkt dat eiser persoonlijk contact heeft gehad met de Noord-Koreaanse autoriteiten, met als doel zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Ten aanzien van het overgelegde psychologisch rapport merkt verweerder op dat, nu het rapport ongedateerd is, niet kan worden vastgesteld of eiser dit eerder had kunnen en derhalve had behoren te overleggen. Voorts blijkt uit paragraaf C1/4.4.2.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) dat het enkele feit dat op grond van een medische verklaring ptss is vastgesteld er nog niet toe kan leiden dat er een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid kan worden verleend. Verweerder stelt dat eiser zich niet met succes kan beroepen op het beleid in hoofdstuk B14/3 Vc 2000, betreffende vreemdelingen die buiten hun schuld niet kunnen vertrekken. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de in dit beleid genoemde voorwaarden. Hij heeft evenmin aangetoond dat hij zich heeft gewend tot de vertegenwoordiging van het land waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot andere landen waar hij eerder heeft verbleven. Gelet op het voorgaande heeft eiser onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten.

Beoordeling van het asielberoep

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 11 augustus 2006 van de

Zaaknummer: Awb 08/3601

blad 5

AbRS in rechte is komen vast te staan dat eiser niet in aanmerking komt voor een vergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000. De aanvraag van 22 januari 2008, die thans voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Uit de rechtspraak van de AbRS -- onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007, 378 -- volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de AbRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JY 1998/45) voordoen, staat voornoemd beoordelingskader evenmin in de weg aan een rechterlijke toetsing van het besluit als ware het een eerste afwijzing.

2.7. De AbRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De rechtbank is van oordeel dat door eiser ter ondersteuning van zijn herhaalde asielaanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangedragen die maken dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling dient plaats te vinden als hiervoor omschreven. De rechtbank overweegt hiertoe ten eerste dat het schrijven van de gemachtigde van eiser van 20 januari 2008 met bijlagen niet als zodanig kan gelden. In deze brief is aangegeven dat er een briefwisseling alsmede een telefoongesprek heeft plaatsgevonden tussen gemachtigde en de consul-generaal van Zuid-Korea. Voornoemd telefoongesprek is echter niet bevestigd door de Zuid-Koreaanse autoriteiten en de constatering dat eiser niet uit Zuid-Korea komt, betreft blijkens de overgelegde stukken een conclusie van gemachtigde zelf, welke niet is bevestigd door de autoriteiten. Met dit document is eiser aldus er nog immer niet in geslaagd zijn gestelde Noord-Koreaanse nationaliteit aanmemelijk te maken.

2.9. Naar het oordeel van de rechtbank kan het tweede door eiser ingebrachte document, te weten het psychologisch rapport, evenmin als een nieuw feit worden beschouwd dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigt. De rechtbank overweegt hiertoe dat, voor zover eiser met het rapport wil aantonen dat hij in de vorige procedure zijn verhaal niet goed naar voren heeft kunnen brengen doordat hij psychische problemen heeft, in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 18 juli 2006, Awb 06/31795, reeds is geoordeeld dat naar aanleiding van de bij eiser afgenomen gehoren niet is gebleken dat hij zijn ware achtergrond en asielmotieven niet naar voren heeft durven brengen tegenover verweerder. Uit het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 22 januari 2008 blijkt evenmin dat eiser door de gestelde angst en schroom niet goed heeft kunnen verklaren.

De ter zitting door gemachtigde opgeworpen stelling, dat hij een aanbod heeft gedaan aan verweerder om alsnog een gedateerd rapport te overleggen, leidt niet tot een andere conclusie nu op voorhand is uitgesloten dat het psychologisch rapport inhoudelijk gezien kan afdoen aan het eerder genomen besluit van 30 juni 2006.

2.10. Aangezien er geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, en evenmin sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in het hiervoor genoemde arrest Bahaddar, kunnen het bestreden besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen waar het gaat om eisers herhaalde asielaanvraag, niet door de rechtbank worden getoetst. Aan een beoordeling van hetgeen door eiser overigens naar voren is gebracht komt de rechtbank hierdoor niet meer toe.

Beoordeling inzake het buitenschuldbeleid

2.11. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, aanhef onder a, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000, ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

2.12. Gelet op het hiervoor overwogene inzake eisers asielberoep, heeft eiser zijn gestelde Noord-Koreaanse nationaliteit nog immer niet aangetoond. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser evenmin heeft aangetoond dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten, nu zijn land van herkomst niet vaststaat. De rechtbank overweegt vervolgens dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij heeft voldaan aan de voorwaarden als genoemd in de ter zake door verweerder gehanteerde beleidsregel, neergelegd in hoofdstuk 14/3 Vc 2000. Hierin is bepaald dat de vreemdeling zelfstandig dient te proberen zijn vertrek te realiseren, door zich onder meer te richten tot het IOM en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). Uit het dossier blijkt niet dat eiser dergelijke stappen heeft ondernomen en voorts heeft hij evenmin aangetoond dat er sprake is van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat eiser hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. De stelling van eiser, dat hij niet kan terugkeren naar Zuid- dan wel naar Noord-Korea aangezien volgens de brief van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 januari 2006 het in de praktijk niet mogelijk is om de Noord-Koreaanse nationaliteit te verkrijgen, kan naar het oordeel van de rechtbank niet afdoen aan het voorgaande. Daarbij overweegt de rechtbank dat volgens voornoemde brief weliswaar sommige bronnen een kanttekening plaatsen bij het "automatisch verkrijgen" van de (Zuid-) Koreaanse nationaliteit, echter dit brengt niet mee dat uit de brief kan worden afgeleid dat het geheel niet mogelijk is deze nationaliteit te verkrijgen of aan te tonen. Ten aanzien van het formulier M-120, waarin staat dat Zuid-Korea voor eiser geen laissez-passer wil verstrekken, is de rechtbank van oordeel dat verweerder hieraan niet de conclusie heeft hoeven verbinden dat eiser de Noord-Koreaanse nationaliteit bezit. De rechtbank overweegt dat eiser daarmee in ieder geval niet heeft aangetoond dat hij niet naar Noord-Korea zou kunnen terugkeren, zodat geenszins vaststaat dat hij Nederland buiten zijn schuld niet kan verlaten.

2.13. Het beroep is ongegrond.

2.14. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S.M. Schothorst en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.M. Mulder als griffier op 3 juli 2008.

de griffier

de rechter

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 13 JUL 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Hansma Janse Van Dijk
— ADVOCATEN —

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 AUG 2008	
200806332/11/2	
ASS:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

mr. U. H. Hansma
mr. H. J. Jansc
mr. F. van Dijk

Kraneweg 47
9718 JG Groningen

Telefoon 050 - 3133433
Fax 050 - 3133533
Internet www.kraneweg47.nl
E-mail info@kraneweg47.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

per post en per telefax: 070 - 365 13 80

Datum 15 augustus 2008
Inzake dhr. geboren op van Noord Koreaanse nationaliteit
Uw ref.
Onze ref. FvD/06.159, Awb nr: 08/3602
Betreft hoger beroep uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage zittingsplaats Groningen
d.d. 03 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant is de heer geboren op van Noord Koreaanse nationaliteit,
thans verblijvende te in deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de
Kraneweg 47 (9718 JG), ten kantore van advocaat en procureur mr. F. van Dijk, die hierbij
verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep.

Appellant heeft op 22 januari 2008 een herhaalde aanvraag om verlening van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 28 januari 2008 heeft
verweerder afwijzend op de aanvraag beslist.

Tegen deze beschikking is bij beroepschrift van 30 januari 2008 beroep ingesteld. Bij uitspraak
van 03 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen het beroep ongegrond verklaard.

Tegen laatstgenoemde uitspraak, die hierbij in afschrift wordt overgelegd als productie 1*, keert
zich dit appelschrift.

Grief: Het rechtsoordeel van de rechtbank is gebaseerd op een onjuiste weergave van de feiten.

Toelichting:

Het onderhavige appel ziet op een uitspraak van de rechtbank in een procedure volgend op een
herhaald asiolverzoek. In rechtsoverweging 2.8 komt de rechtbank tot de conclusie dat aan deze

Rekeningnummer Stichting Dordengelden ING bank 66.18.72.254

Aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het voorkomende geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd.

herhaalde aanvraag geen nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. De rechtbank komt tot dit oordeel op grond van een onjuiste weergave van de gepresenteerde feiten.

De rechtbank merkt op: "In deze brief (bedoeld is de brief van gemachtigde van 22 januari 2008 met bijlagen, FvD) is aangegeven dat er een briefwisseling alsmede een telefoongesprek heeft plaatsgevonden tussen gemachtigde en de consul generaal van Zuid Korea. Voornoemd telefoongesprek is niet bevestigd door de Zuid Koreaanse autoriteiten en de constatering dat eiser niet uit Zuid Korea komt, blijkt blijkens de overgelegde stukken een conclusie van gemachtigde zelf (onderstreping FvD), welke niet is bevestigd door de Zuid Koreaanse autoriteiten."

Echter, gemachtigde had in een telefoongesprek met de Zuid Koreaanse autoriteiten op 22 mei 2007 vernomen dat de Zuid Koreaanse autoriteiten het geenszins waarschijnlijk achten dat eiser de Zuid Koreaanse nationaliteit heeft. De Zuid Koreaanse autoriteiten waren staande dat telefoongesprek niet bereid deze mededeling ook schriftelijk te bevestigen waardoor ten aanzien van de mededelingen van de Zuid Koreaanse autoriteiten appelland in bewijsnood kwam te verkeren en gemachtigde geen andere mogelijkheid zag dan per aangetekende brief de Zuid Koreaanse autoriteiten schriftelijk te verzoeken om de inhoud van het telefoongesprek en de in dat gesprek door de Zuid Koreaanse autoriteiten gedane mededelingen schriftelijk aan de Zuid Koreaanse autoriteiten voor te leggen, met de mededeling dat zonder schriftelijke bevestiging binnen twee weken na verzending van de brief gemachtigde er van uit zou gaan dat de Zuid Koreaanse autoriteiten de weergave van de inhoud van het telefoongesprek en de daarin verwoorde conclusies juist achten.

Ter nadere adstructie verwijs ik u naar de inhoud van de brieven van 26 april 2007 en 15 mei 2007 en in het bijzonder naar de inhoud van de brief van 22 mei 2007, welke in kopie als producties 2, 3 en 4 * zijn bijgevoegd.

Dit is een ander feitencomplex dan zoals het door de rechtbank wordt beschreven.

Het creëert naar de overtuiging van appelland wel degelijk een novum die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigt.

Redenen waarom:

Appelland U primair verzoekt:

- de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 03 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, te vernietigen, één en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding, alsmede
- te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding bij de rechtbank als voornoemd, vernietiging van de beslissing van verweerder van op de asielaanvraag en met de opdracht aan verweerder om een nieuwe beslissing te nemen op de asielaanvraag met inachtneming van hetgeen uw Afdeling heeft overwogen.

Hansma Janse Van Dijk
— ADVOCATEN —

en subsidiair:

- de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage van 03 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, te vernietigen, één en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding, alsmede
- de zaak, voorzover nodig, terug te verwijzen naar de rechtbank 's-Gravenhage, teneinde een nieuwe uitspraak in beroep te doen en voor het overige te doen wat de rechtbank had behoren te doen.

Hoogachtend,

E. van Dijk,
gemachtigde -

* Productie(s): 4